

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2013 de avocatul Svetlana Moraru în numele inculpaților

Munteanu Ivan Leonid, născut la 29 ianuarie 1987, originar și domiciliat în s.Coștangalia, r-nul Cantemir,

și

Munteanu Vasilii Vladimir, născut la 07 august 1990, originar și domiciliat în s.Coștangalia, r-nul Cantemir.

Termenul examinării cauzei:

1. 17.11.2011 - 16.05.2013 - prima instanță,
2. 10.06.2013 - 31.10.2013 - instanța de apel,
3. 04.02.2014 - 19.03.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 16 mai 2013, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

2. De către organul de urmărire penală Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii sînt învinuiți pentru faptul că, la 06 mai 2011, în jurul orei 20.00, împreună și de comun acord cu alte trei persoane, în privința cărora dosarul penal a fost disjuns într-o procedură separată, cu autocamionul de model ZIL, cu n/î CH AF 299, s-au deplasat la domiciliul cet.Hariton Ștefan din s.Conștangalia, r-nul Cantemir, unde în stradă, sub pretextul reglării unor relații cu ultimul, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, însoțită de aplicarea violenței, printr-o obrăznicie deosebită, i-au aplicat acestuia lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.124/D din 15.07.2011, vătămări corporale ușoare sub formă de traumă cranio-cerebrală, comotie cerebrală, plagă în regiunea parietală centru pe stîngă cu tumifiere a țesuturilor moi în jur, echimoză în jurul ochiului stîng cu hemoragie în sclera ochiului stîng unghiul lateral de sus, plagă tăiată în 1/3 medie suprafața posterioară a antebrațului drept, excorații în regiunea frontală, sprînceană stîngă, echimoze în regiunea 1/3 superioară a sternului, ambele regiuni scapulare, regiunea iliacă pe dreapta, excorație pe antebrațul stîng 1/3 medie, suprafața posterioară, excorație la nivelul maleolei laterale stîngi cu trecere pe suprafața dorsală a plantei stîngi, ce au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată mai puțin de 6 zile și nu mai mult de 21 zile.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și partea vătămată Șt.Hariton, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații, să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte 3 ani închisoare, fiecare, invocând că instanța neîntemeiat a încetat procesul penal în privința acestora, considerând că odată cu emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, urmează a fi calculat termenul calității de bănuït a lui I.Munteanu și V.Munteanu, adică din 08.07.2011, și nu din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuïți, deoarece odată cu pornirea urmăririi penale organul de urmărire penală a început procesul de administrare a probelor, iar în urma acumulării acestora, la 16.08.2011 și 06.10.2011, V.Munteanu și, respectiv, I.Munteanu au fost recunoscuți în calitate de bănuïți, dată din care, potrivit dispoziției art.63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, urmează a fi calculat acest termen; organul de urmărire penală i-a recunoscut în calitate de bănuïți pe V.Munteanu la 16.08.2011 și l-a pus sub învinuire la 14.11.2011, iar pe I.Munteanu la 16.08.2011 și l-a pus sub învinuire la 16.11.2011, astfel, reieșind din prevederile art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, nu a fost depășit termenul de bănuït de 3 luni de zile;

- partea vătămată, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care I.Munteanu și V.Munteanu să fie condamnați în baza învinuirii înaintate, cu admiterea integrală a acțiunii civile, prin care să fie încasat de la inculpați în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 2069 lei și cel moral în mărime de 100000 lei, precum și cheltuielile judiciare, argumentînd că instanța neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpaților le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, lăsînd fără apreciere faptul că dînsul în urma acțiunilor acestora a avut de suferit atît material, cît și moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2013, au fost admise apelurile procurorului și a părții vătămate Hariton Ștefan, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii au fost condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte 1 an închisoare, fiecare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpaților pe un termen de probă de câte 1 an, fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii în beneficiul părții vătămate Hariton Ștefan a prejudiciului moral în mărime de câte 3000 lei de la fiecare, iar în partea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că, Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii, la 06 mai 2011, în jurul orei 20.00, împreună și de comun acord cu alte trei persoane, în privința cărora dosarul penal a fost disjuns într-o procedură separată, cu autocamionul de model ZIL, cu n/î CH AF 299, s-au deplasat la domiciliul cet.Hariton Ștefan din s.Conștangalia, r-nul Cantemir, unde în stradă, sub pretextul reglării unor relații cu ultimul, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, însoțită de aplicarea violenței, printr-o obrăznicie deosebită, i-au aplicat acestuia lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.124/D din 15.07.2011, vătămări corporale ușoare sub formă de traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală, plagă în regiunea parietală centru pe stîngă cu tumifiere a țesuturilor moi în jur, echimoză în jurul ochiului stîng cu hemoragie în sclera

ochiului stîng unghiul lateral de sus, plagă tăiată în 1/3 medie suprafața posterioară a antebrațului drept, excoriații în regiunea frontală, sprînceana stîngă, echimoze în regiunea 1/3 superioară a sternului, ambele regiuni scapulare, regiunea iliacă pe dreapta, excoriație pe antebrațul stîng 1/3 medie, suprafața posterioară, excoriație la nivelul maleolei laterale stîngi cu trecere pe suprafața dorsală a plantei stîngi, ce au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată mai puțin de 6 zile și nu mai mult de 21 zile.

4.2. Instanța de apel a ajuns la concluzia că apelurile procurorului și a părții vătămate urmează a fi admise cu casarea sentinței, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpaților, pe motivul că există circumstanțe ce exclud tragerea acestora la răspundere penală, deoarece instanța neîntemeiat, cu trimitere la art.63 Cod de procedură penală, a indicat că a avut loc o încălcare a drepturilor lui I.Munteanu și V.Munteanu atunci cînd aceștia au avut calitatea de bănuît, calculînd termenul calității lor de bănuît de la data de 08.07.2011, data emiterii ordonanței privind începerea urmăririi penale, pe cînd, reieșind din prevederile art.63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, termenul urma a fi calculat din 14.11.2011 și, respectiv, din 16.11.2011 - momentul emiterii ordonanței de recunoaștere a acestora în calitate de bănuiți. Așa că, lui I.Munteanu și V.Munteanu le-a fost înaintată învinuirea în termenul de trei luni, fapt ce nu vine în contradicție cu prevederile art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, nefiindu-le încălcat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, instanța de apel, verificînd și cercetînd probele administrate în cauză sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciindu-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume - declarațiile părții vătămate Șt.Hariton, a martorilor Șt.Hariton, V.Hariton, S.Hariton, M.Pînzari, M.Pînzari, S.Munteanu, S.Mocănașu, I.Munteanu și actele cauzei - plîngerea cet.Șt.Hariton adresată organelor de resort, rapoartele de expertiză medico-legală nr.124/D din 15.07.2011 și biologică nr.624 din 26.07.2011, procesele-verbale de confruntare dintre partea vătămată și bănuitul L.Munteanu, dintre martorii Șt.Hariton, V.Hariton și bănuitul L.Munteanu, dintre martorii M.Pînzari, V.Hariton și bănuitul V.Munteanu, dintre martorul V.Hariton și bănuitul I.Munteanu, dintre martorii V.Hariton și I.Munteanu și, respectiv, M.Cîrlan și F.Cîrlan, procesul-verbal de ridicare din 14.07.2011, care analizate în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpaților în cele incriminate, astfel că acțiunile lor întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșită de mai multe persoane.

La fel, instanța de apel a dat o apreciere critică afirmațiilor inculpaților privind nevinovăția lor, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile părții vătămate și ale unor martori, acestea în cumulul lor dovedind cu certitudine că anume dîșii au comis infracțiunea imputată, iar faptul că ei nu-și recunosc vinovăția, este o poziție de apărare aleasă în scopul eschivării de la răspundere penală. Versiunea lor că la momentul săvîrșirii infracțiunii I.Munteanu se afla la stîna, iar V.Munteanu se afla pe cîmp la semănat cu tractorul, a fost combătută prin declarațiile martorilor V.Hariton și Șt.Hariton, care au confirmat că partea vătămată a fost bătută de mai multe persoane, inclusiv și de către ambii inculpați, iar prin declarațiile martorului M.Pînzari, care a relatat că după conflict l-a văzut pe V.Munteanu la poarta părții vătămate Șt.Hariton, întrebînd-o dacă nu a văzut un telefon mobil, fapt ce demonstrează faptul că în acea seară V.Munteanu a fost la locul infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prin declarațiile martorilor I.Munteanu și S.Munteanu, care au declarat că V.Munteanu s-a aflat pe câmp cu tractorul, nu se denotă faptul că ultimul nu s-a putut afla la locul săvârșirii faptei, deoarece după terminarea semănatului, aproximativ la ora 20.00, acesta s-a putut deplasa liber în direcția domiciliului părții vătămate. Instanța a apreciat critic declarațiile martorilor M.Cîrlan, S.Cîrlan, V.Cioroi, V.Mașoglu, care au relatat că I.Munteanu s-a aflat la stîină, pe motiv că aceștia sînt colegi de lucru cu inculpatul și au intenționat să-i creeze un alibi, însă declarațiile acestora vin în contradicție cu declarațiile celorlalți martori, care l-au văzut pe inculpat aproximativ la ora 20.00 la locul săvârșirii infracțiunii.

Instanța de apel, ținînd seama de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana celor vinovați, care nu au antecedente penale și la locul de trai se caracterizează pozitiv, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, a considerat că acest scop se va atinge și fără izolarea inculpaților de societate, iar dispunînd suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.90 Cod penal, li se va da posibilitate reală să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, vor îndreptați încrederea ce li s-a acordat.

Referitor la apelul declarat de partea vătămată Șt.Hariton, ce ține de latura civilă, instanța de apel a conchis că acesta urmează a fi admis parțial, în partea încasării prejudiciului moral, deoarece în această parte acordarea unei compensații va fi justificată, reieșind din profunzimea suferințelor psihice și fizice suportate de către acesta, însă nu în mărimea solicitată de cîte 100000 lei de la fiecare inculpat, aceasta fiind una exagerată, considerînd că suma de cîte 3000 lei, de la fiecare inculpat în folosul acestuia, va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat.

Cît privește prejudiciul material solicitat în sumă de 2069 lei, instanța, reieșind din faptul că partea vătămată a anexat doar facturile fiscale, cecurile, dar nu a prezentat epicriza, tratamentul prescris de medic, conform diagnosticului în urma săvârșirii infracțiunii asupra sa, fiind necesară administrarea de probe suplimentare și amînarea judecării cauzei, a conchis că în această parte acțiunea civilă se admite în principiu, iar asupra cuantumului prejudiciului material urmează să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs ordinar avocatul S.Moraru în numele inculpaților care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor I.Munteanu și S.Munteanu, și a apreciat critic declarațiile martorilor M.Cîrlan, S.Cîrlan, V.Cioroi, V.Mașoglu, bazîndu-și soluția doar pe declarațiile părții vătămate și a martorilor V.Hariton și Șt.Hariton, care dimpotrivă urmau a fi apreciate critic, deoarece sînt soția și feciorul părții vătămate; în cauză lipsesc probe certe ce ar fi demonstrat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, considerînd totodată că prima instanță corect a încetat procesul penal pe motivul încălcării prevederilor art.63 Cod de procedură penală, astfel că inculpații au fost puși sub învinuire cu încălcarea prevederilor art.6 pct.1) CEDO.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul, potrivit textului recursului, ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.8), 15) Cod de procedură penală, care

stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de judecată internațională, prin hotărârea pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul penal constată că motivele invocate în recurs nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești.

Totodată, după cum rezultă din conținutul recursului, de fapt, recurentul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerînd că instanța de apel incorect a apreciat declarațiile părții vătămate Șt.Hariton și a martorilor V.Hariton și Șt.Hariton și actele cauzei care, în opinia recurentului, nu confirmă vinovăția inculpaților.

La acest capitol, Colegiul reține că, conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui I.Munteanu și V.Munteanu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărîrii instanței de apel, și anume declarațiile lui I.Munteanu și V.Munteanu, a părții vătămate Șt.Hariton, a martorilor Șt.Hariton, V.Hariton, S.Hariton, S.Munteanu, S.Mocănașu, I.Munteanu și actele cauzei - plîngerea cet.Șt.Hariton adresată organelor de resort, rapoartele de expertiză medico-legală nr.124/D din 15.07.2011 și biologică nr.624 din 26.07.2011, procesele-verbale de confruntare dintre partea vătămată și bănuitul L.Munteanu, dintre martorii Șt.Hariton, V.Hariton și bănuitul L.Munteanu, dintre martorii M.Pînzari, V.Hariton și bănuitul V.Munteanu, dintre martorul V.Hariton și bănuitul I.Munteanu, dintre martorii V.Hariton și I.Munteanu și, respectiv, M.Cîrlan și F.Cîrlan, procesul-verbal din 14.07.2011 privind ridicarea de la V.Hariton a unui băț de lemn, probe detaliat descrise în decizia instanței de apel (f.d.232-327).

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui I.Munteanu și V.Munteanu, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în mod obiectiv.

Argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel eronat a apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu a apreciat critic declarațiile părții vătămate Șt.Hariton și a martorilor acuzării V.Hariton și Șt.Hariton nu pot fi reținute, deoarece declarațiile acestor martori pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sînt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, mai mult că aceștia fiind audiați au dat declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinați, conform art.312-313 Cod penal, pentru darea declarațiilor false, astfel lipsind temeiul de a considera că acestea au fost date în vederea creării unei poziții defavorabile inculpaților.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului că instanța urma a aprecia ca veridice declarațiile martorilor I.Munteanu și S.Munteanu, M.Cîrlan, S.Cîrlan, V.Cioroi,

V.Maşoglu, deoarece instanţa de apel s-a expus argumentat din care motiv declaraţiile martorilor I.Munteanu şi S.Munteanu le-a lăsat fără apreciere, iar a martorilor M.Cîrlan, S.Cîrlan, V.Cioroi, V.Maşoglu le-a apreciat critic, soluţie expusă la pct.4 al prezentei decizii, concluzie pe care instanţa de recurs o consideră justă şi întemeiată.

În speţa dată s-a constatat cu certitudine că I.Munteanu şi V.Munteanu, prin acţiunile sale au comis fapta de huliganism, aplicînd violenţă asupra părţii vătămate Şt.Hariton, care s-a ales cu vătămări corporale uşoare, prin urmare din conţinutul hotărîrii atacate rezultă că instanţa de apel corect a constatat fapta şi circumstanţele săvîrşirii infracţiunii incriminate inculpaţilor I.Munteanu şi V.Munteanu în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăţie prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanţa de judecată, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Totodată, la acest capitol, Colegiul penal menţionează că motivele invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ţine de examinarea cauzei în fapt şi în drept fie în instanţa de fond, fie în instanţa de apel, iar dezacordul unei părţi în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, motivele recurentului ce ţin de starea de fapt, de afirmaţiile precum că incorect au fost apreciate declaraţiile părţii vătămate şi a martorilor, Colegiul penal le consideră inadmisibile, iar nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpaţi nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăţia lor în comiterea infracţiunii imputate.

Concomitent, instanţa de recurs conchide că decizia instanţei de apel cuprinde fondul apelurilor, temeiurile de fapt şi de drept, precum şi motivele adoptării soluţiei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Cît priveşte argumentul recurentului, prin care consideră că prima instanţă corect a încetat procesul penal în privinţa inculpaţilor pe motivul încălcării prevederilor art.63 Cod de procedură penală, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece instanţa de apel, sub acest aspect, corect a reţinut ca greşită concluzia primei instanţe, menţionînd că inculpaţilor le-a fost înaintată învinuirea în termenul de 3 luni, în corespundere cu prevederile art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, nefiindu-le încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece calitatea lor de bănuţi corect urmează a fi calculată din momentul recunoaşterii acestora în această calitate şi nu din data pornirii urmăririi penale.

În sensul art.63 Cod de procedură penală, bănuît este persoana faţă de care există anumite suspiciuni sau probe privind săvîrşirea infracţiunii, dar nu există suficiente probe pentru a înainta învinuirea şi a o recunoaşte în calitate de învinuit.

Aceeaşi normă procesuală prevede trei acte procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît: 1) procesul-verbal de reţinere; 2) ordonanţa sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuît.

În sensul normelor constituţionale, recunoaşterea calităţii de bănuît se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobîndind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art.64 Cod de procedură penală (să ştie de ce este bănuît, să fie audiat în prezenţa apărătorului, să ceară recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală ş.a.).

Prin urmare, din acest moment şi urmează a fi calculat termenul de recunoaştere a acestora în calitate de bănuiţi.

Mai mult, Colegiul penal reţine că procesul penal include mai multe faze şi, potrivit art.64-66 Cod de procedură penală, bănuitul, învinuitul, inculpatul la fiecare fază a

urmăririi penale ori a judecării cauzei dispune de un șir de drepturi și obligații. Astfel, conform art.64 alin.(2) pct.19) Cod de procedură penală bănușii I.Munteanu și V.Munteanu au avut dreptul să atace, în modul prevăzut de art.313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală. Acest drept, conform art.66 alin.(2) pct.27) Cod de procedură penală, li s-a păstrat și dispuneau de el și atunci când au avut calitatea de învinuiți apoi și de inculpați. Înșă, nici la una din aceste faze a procesului penal nici unul din inculpați, ori apărătorii acestora, nu au atacat cu plîngerii, în modul stabilit de lege, actele procedurale, la care face referință recurentul.

La fel, nici temeiul de casare prevăzut în art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, nu este prezent în speța dată, deoarece Colegiul atestă că, recurentul nu și-a argumentat în acest sens recursul său, iar făcînd referire la cauza „Eckle contra Germaniei”, nu a specificat concret ce încălcare a constatat la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză, deoarece după cum rezultă din conținutul acesteia, se vorbește despre termenul rezonabil, că orice persoană învinuită de săvîrșirea infracțiunii are dreptul să obțină într-un termen rezonabil o decizie definitivă, cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce și să nu rămînă multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație.

La aplicarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpaților, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicîndu-le acestora o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu normele legii penale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul S.Moraru în numele inculpaților I.Munteanu și V.Munteanu, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Moraru Svetlana în numele inculpaților Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2013 în cauza penală în privința lui Munteanu Ivan și Munteanu Vasilii, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu